

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(18 juli 2002)

Enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om en bedömning av vissa offentliga och privata projekts inverkan på miljön⁽¹⁾ och rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997⁽²⁾ om ändring av direktiv 85/337 är medlemsstaterna skyldiga att genomföra en miljökonsekvensutredning innan tillstånd beviljas för projekt som sannolikt medför en betydande miljöpåverkan på grund av bland annat sin art, storlek eller belägenhet. De projektkategorier direktivet reglerar anges i bilagorna. Kommissionen har till uppgift att garantera att gemenskapslagstiftningen tillämpas korrekt och skall därför i detta fall avgöra om gemenskapslagstiftningen om miljökonsekvensbedömningar har tillämpats korrekt i den aktuella medlemsstaten.

Av de upplysningar frågeställaren lämnar framgår att de åtgärder frågan gäller i form av en planerad ny byggnad kallad den "tredje satelliten" vid Milanos flygplats Malpensa, avsedd för terminalens docknings-system för flygplan samt av- och påstigning och lastning och lossning av fraktgodis avviker från det "Malensa-projekt" som godkändes 1987. De nya projekten kan antingen hänföras till kategori 12 i bilaga I till bilaga 2 i direktiv 85/337/EEG före ändringarna, eller till kategori 13 i bilaga II i direktivet efter ändring genom direktiv 97/11/EG: "Alla förändringar eller utvidgningar av projekt som förtecknas i bilaga I eller bilaga II, vilka redan har godkänts, utförts eller håller på att utföras och vilka kan få betydande negativ inverkan på miljön."

Enligt det direktiv 85/337/EEG före ändring skall projekt som tas upp i bilaga 2 genomgå en miljökonsekvensbedömning om medlemsstaten anser att detta behövs. Man anser dock att medlemsstaterna är skyldiga att göra en preliminär bedömning av sådana projekt för att avgöra om det krävs en fullständig utredning. Enligt direktiv 85/337/EEG efter ändring är medlemsstaterna skyldiga att efter granskning från fall till fall eller utifrån gränsvärden eller kriterier som fastställts av medlemsstaten avgöra om projektet skall bedömas enligt artiklarna 5-10.

Kommissionen har redan inlett ett klagomålsärende i denna fråga och en skrivelse har skickats till de italienska myndigheterna med en begäran om upplysningar. Fallet är under utredning och kommissionen kommer att vidta åtgärder för att se till att gemenskapslagstiftningen följs. Eventuellt kommer talan att väckas efter granskningen, om kommissionen anser att agerandet strider mot gemenskapslagstiftningen.

Vad gäller tillämpningen av rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation, är frågeställarens upplysningar inte tillräckligt detaljerade. Eftersom det inte finns något underlag för ett klagomål mot tillämpningen av direktiv 90/313/EEG, kan det i nuläget inte konstateras att det har skett en överträdelse av direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EGT L 73, 14.3.1997.

(2002/C 301 E/205)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1627/02

från Ursula Schleicher (PPE-DE) till kommissionen

(3 juni 2002)

Ämne: Direktiv om omhändertagande av spilloljor

I artikel 3.1 i direktivet om omhändertagande av spilloljor (75/439/EEG⁽¹⁾), ändrat genom direktiven 87/101/EEG⁽²⁾ och 91/692/EEG⁽³⁾) föreskrivs att "Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering, om en sådan behandling är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar".

Enligt de uppgifter jag har tillgång till har medlemsstaterna Österrike, Irland, Frankrike, Danmark, Belgien, Förenade kungariket och Finland hittills inte uppfyllt dessa bestämmelser.

Stämmer dessa uppgifter?

Om dessa uppgifter stämmer, vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att se till att direktivet tillämpas korrekt i alla medlemsstater?

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 42, 12.2.1987, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

(2002/C 301 E/206)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1642/02
från Bernd Lange (PSE) till kommissionen

(3 juni 2002)

Ämne: Återvinning av spilloljor

Alltsedan jag valdes in i Europaparlamentet 1994 har jag tagit upp frågan om omhändertagande av spilloljor i EU. Redan då påpekade jag det bristande genomförandet i medlemsstaterna av direktiv 75/439/EEG ⁽¹⁾ för dåvarande kommissionsledamot Bjerregard.

Jag nås dock fortfarande av klagomål över att nästan alla medlemsstater, trots formella meddelanden från kommissionen, nonchalerar den i direktivet fastställda principen att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering.

På vilket sätt avser kommissionen att rätta till detta missförhållande?

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23.

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna P-1627/02 och P-1642/02
ingivet av Margot Wallström för kommissionen

(28 juni 2002)

Kommissionen delar frågeställarens oro avseende tillämpningen av rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor, ändrat genom rådets direktiv 87/101/EEG av den 22 december 1986, samt rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön, t.ex. det om omhändertagande av spilloljor och i synnerhet den praktiska tillämpningen av artikel 3 i detta.

I artikel 3.1 i det direktivet föreskrivs det att medlemsstaterna "skall vidta de åtgärder som krävs för att spilloljor i första hand skall behandlas genom regenerering, om en sådan behandling är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar".

Utgående från de uppgifter som kommissionen förfogar över inleddes 2000 och 2001 överträdelseförfaranden mot tretton medlemsstater (alla utom Italien och Luxemburg) eftersom de underlåtit att genomföra prioriteringen av regenerering av spilloljor där en sådan behandling är möjlig mot bakgrund av tekniska, ekonomiska och organisatoriska begränsningar.

(2002/C 301 E/207)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1633/02
från Cristiana Muscardini (UEN) till kommissionen

(10 juni 2002)

Ämne: Våldsamma dataspel

Dataspelen utgör numera en stor andel av det totala antalet sålda spel för video- och TV-bruk. Försäljningen av dataspel med våldsamt innehåll verkar å ena sidan genomgå en mycket kraftig ökning.